

מ"ת 31089/08/15 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו עאבד (עציר) - בעצמו

בתי המשפט

מ"ת 31089-08-15
27 אוגוסט 2015

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

מדינת ישראל	מוחמד אלעמור	המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד		
נגד		
יוסף אבו עאבד (עציר) - בעצמו		הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד	סמיר אבו עבד	

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום מייחס למשיב עבירות של הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ועבירות נשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144 (ב) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, בין משפחות אבו עאבד ואבו ג'מעה בשכונה 34 בעיר רהט, סכסוך קרקעות.

בתאריך 18.7.15 סמוך לשעה 13:00, התפתחה קטטה המונית ואלימה בין שתי המשפחות, אשר כללה יידי אבנים וירי הדדי. במהלך הקטטה, הגיע המשיב ביחד עם שניים אחרים, לחצר סמוכה לביתו, כשהוא מצויד בנשק מסוג לא ידוע. המשיב הסתתר מאחורי ערימת חציר, והוא והאחרים ירו לכיוון ביתו של איברהים אבו ג'אמע (להלן: "איברהים"), כשהוא מודע לכך שיש אנשים בבית ובסביבתו, וביניהם בתו של איברהים, המנוחה נרמין אבו ג'אמע (להלן: "המנוחה"), אשר שהתה במטבח הבית. בשלב מסוים הבחין המשיב במחמד אבו ג'אמע אשר עמד על גג הבית, וכיוון את אחד האחרים לירות לכיוונו. כתוצאה מהירי שירו המשיב והאחרים, נפגעה המנוחה מקליע בראשה שגרם לנזק חמור. המנוחה שרדה מספר ימים באמצעות מכשור רפואי, ובתאריך 7.2015 נקבע מותה.

ב"כ המבקשת טוען לקיומן של ראיות לכאורה ברף הדרוש להוכחת אשמת המשיב למעשים המיוחסים לו, כדלקמן:

- הודעתו של איברהים אבו ג'אמע, אבי המנוחה - העד מכיר את המשיב וזיהה אותו כמי שירה לכיוון ביתו, תוך שהוא מסתתר מאחורי ערימת חציר.
- הודעתו של מחמד אבו ג'אמע, בן אחיו של איברהים - העד צפה במתרחש מהגג וזיהה את המשיב כמי שירה מאותו מקום. מחמד אף ביצע שחזור מצולם של עדותו. באשר לטענה כי לא סביר כי המשיב ירה ביד

אחת, וביד השניה יבצע מהלך של הסטת ידו של האחר כדי לכוון את נשקו אל מוחמד, טוען ב"כ המבקשת, כי העד מסביר שבשנייה של הסטת ידו של האחר, המשיב לא ירה.

- הקליע אשר חדר דרך חלון המטבח, נמצא במטבח, ומיקומו עולה בקנה אחד עם עדויותיהם של מחמד ואיברהים אבו ג'אמע.
- דו"חות רפואיים וחוות דעת המחלקה לרפואה משפטית.
- דו"חות השוטרים.

כן נטען בבקשה, כי אירוע הירי נשוא האישום, הוא המשך לסדרת אירועי אלימות בין המשפחות. גם יום לפני האירוע נשוא האישום, התפחתה קטטה המונית בין שתי המשפחות, והוגש נגד המשיב כתב אישום בגין תקיפה חמורה. על כן הוחלט להעביר את משפחת אבו ג'אמע לשוב ערוער, כדי למנוע הסלמה. קיים חשש כבד כי שחרור המשיב יביא להתלקחות נוספת.

מעבר למסוכנות הסטטוטורית, למשיב 11 הרשעות קודמות בעבירות אלימות חמורות, והוא אף ריצה בעברו מאסרים. מעורבותו בשני אירועים תוך יומיים, מלמדת על מסוכנותו.

ב"כ המשיב טען לחולשה משמעותית בתשתית הראייתית, ואף טען כי רצח המנוחה בוצע על ידי אביה. לטענתו, בשלב מסוים, על פי הגרסאות, ניסתה המנוחה לתפוס את אביה שלא ישלף אקדח, והוא ירה בה. הדבר מקבל ביטוי גם בחוות דעת של המכון לרפואה משפטית, לפיה נמצאו סימני חבלה בצד שמאל שלה ללא כל הסבר. למרבה הצער, המשטרה לא ביצעה לאב בדיקת שרידי ירי, ובכך נגרם נזק ראייתי.

בנוסף מעלה הוא את הטענות הבאות:

- אחרים ממשפחת המשיב נחקרו אף הם בחשד לירי, ונמצאו על ידיהם שרידי ירי. כך שאין לומר כי המשיב הוא החשוד היחיד.
- חסרות בחומר החקירה תוצאות בדיקת המעבדה של הקליע אשר נתפס בזירה, ויש בהן כדי ללמד מהו סוג כלי הנשק, והאם הוא מתאים לאחד מכלי הנשק שנתפסו בזירת האירוע.
- בדיקת מז"פ לשרידי ירי על המשיב, היתה שלילית.
- שיחות הטלפון ממכשיר הטלפון הנייד של המשיב ***** מלמדות, כי בסמוך לשעת אירוע הירי (שעה 13:00) המשיב שוחח בטלפון (שיחות יוצאות ונכנסות בשעות 12:51, 13:18, 13:19, 13:27, 13:29 ו- 13:31), מה שמלמד כי המשיב היה עסוק בנייד ולא היה עסוק בירי.
- פצע כניסת הקליע הוא מצד שמאל לימין, מה שמלמד כי הכדור פגע במנוחה מצד שמאל, ולא מקדימה, וזאת בניגוד לטענה כי הירי בוצע מהחזית.

בחומר החקירה סתירות רבות שעולות מדברי עדים שלא מופיעים כעדי תביעה. למשל, הודעת אנס אבו עבד, מיום 20.7.15, לפיה, לא ראה איש ממשפחת אבו עבד יורה. הודעתו של יוסף אבו עבד מיום 18.7.15, שהיה בזירת האירוע, וראה את אבי המנוחה יורה. הוא גם טען, שקיבל בעצמו מכה ברגל, מאבן משתלבת מאבי המנוחה. העד מספר גם, כי ראה את סמיר ואבי המנוחה מחזיקים אקדח כל אחד. הודעתו של עלא אבו ג'מעה (בן אחיו של איברהים), שאף הוא נחקר גם בגין רצח המנוחה. הודעתו של סמיר מ-26.7.15, שגם הוא נחשד ברצח המנוחה. ועד ראיה שאומר שסמיר היה בבית של איברהים.

לבוש המשיב - העדים שמתארים את המשיב הם נעים אבו ג'מעה שמוסר את עדותו רק ארבעה ימים אחרי האירוע, ומזכיר גם את שמותיהם של מוניר, סברי, סמיר ואמיר אבו עבד, כאלה שביצעו ירי, אך המשטרה מטעמיה, לא חקרה אותם בגין הירי. גם אם המנוחה נותנת תיאור של לבוש של המשיב שאינו תואם את לבושו.

מרחק ממקום הירי לבית - גם כאן לטענת הסנגור נמצאו סתירות בגרסאות העדים. המרחק ממקום הירי לבית הוא 150 מטר. שכונה 33 ממוקמת מול שכונה 34 ובאמצע נמצא שטח המריבה ברוחב של 70-80 מטר. המנוחה היתה בבית מספר 29, והירי בוצע מהשכונה ממול. איברהים ומוחמד טוענים שהירי היה מבית מס' 5, הבית של מוסטפה. על פי גרסת אב המנוחה, הירי בוצע מבית 6, הוא ביתו של המשיב, ונעים אבו ג'מעה אומר שהמשיב היה בבית מס' 7. המרחק מבית לבית הוא דונם, כך שמדובר בסתירה משמעותית.

עו"ד סבר אבו ג'מעה, קרוב משפחתו של המשיב, התערב בחקירה, ושיבש אותה בכך ששוחח עם העדים הרלוונטיים.

הודעת איברהים אבי המנוחה, כמו גם הודעת מוחמד וכל שאר בני משפחת המנוחה, נמסרו שלושה ימים לאחר האירוע, ועל כן הן גרסאות כבושות. האב שינה גרסתו הראשונית, כשהבין שיש בעיה עם התיאור שמסר בחקירה, וטען, כי עלה לקומה השניה למטבח, להסתכל מהחלון על הקרוואנים שנשרפו, ואז הבחין בשלושת היורים. אלא שלא ניתן לראות את הקרוואנים מהמטבח.

יש סתירה בין גרסת מוחמד אבו ג'מעה, שטען כי המשיב החזיק ברובה ארוך, לגרסת איברהים, שטען כי החזיק אקדח.

מחמוד סרעיה שהיה ביחד עם איברהים במטבח, טען כי לא זיהה את המשיב, ועל כן נחקר תחת אזהרה. באותה חקירה מסר פירוט מדויק לגבי משפחת אבו עבד אך לגבי החשדות נגדו ובני משפחתו, שמר על זכות השתיקה.

טענת האליבי שמסר המשיב, לפיה היה במרפאה, לא נבדקה.

הקליע הובא למשטרה רק לאחר עשרה ימים, ולא נמצא מיד כאשר נעשו חיפושים במקום.

ב"כ המבקשת טען, כי עיקר טענות הסנגור, מקומן בתיק העיקרי. לגופו של עניין הוסיף:

תיאור הלבוש - העדים איברהים ומוחמד לא ראו מה לבש המשיב באירוע, שכן עמד מאחורי חבילת חציר

בגובה שהסתיר את בגדיו. על כן ממילא אין סתירה בעניין זה.

- מהשחזור שנערך עולה כי מדובר במרחק של 50-60 מטר בין מקום הירי, לחלון ממנו נפגעה המנוחה, ואין מדובר על 150 מ' כנטען. מכאן שניתן לראות את הנטען על ידי העדים.
- התצלומים שמסר העד נעים אבו ג'מעה אינם עומדים בסתירה לראיות הקיימות בתיק ולא ידוע באיזה שלב צולמו במהלך האירוע או לאחר אירוע הירי.
- איברהים טען כי עלה למטבח כדי לצפות בקרוואנים, והיה זה בטרם נפגעה המנוחה מהקליע.
- איברהים שמר על זכות השתיקה בשל היותו במצב נפשי קשה, בגין מותה של בתו. מצפייה בדיסק החקירה נראה כי הוא בוכה.
- העד מוחמד סרעיה אינו מזהה את המשיב והדבר מלמד, כי בני משפחת אבו ג'מעה לא תיאמו גרסאות, על מנת להפליל את המשיב.
- אשר לבדיקת גרסת האליבי - המשיב טען כי היה במרפאה בשעה 11:00, ומשנשאל היכן היה בשעה הרלוונטית, דהיינו, 13:00, שמר על זכות השתיקה.
- על תריס בית המנוחה נמצאו פגיעות החשודות כפגיעות ירי.

דין

עיינתי בחומר החקירה, והוא מקים תשתית ראייתית כנגד המשיב. מדובר בהודעות אבי המנוחה ואחיינו, אשר ראוי, לטענתם, את המשיב יורה לכיוון בית המנוחה, ביחד עם שניים אחרים.

השאלה היא מה חוזקה של תשתית זו, והאם היא מצדיקה מעצר.

כפי שנטען, הודעות אלה נמסרו בחלוף שלושה ימים (האירוע אירע בתאריך 18.7.15 וההודעות נמסרו בתאריך 21.7.15). מדובר בגרסאות כבושות, וכעולה מחומר החקירה, שלושה ימים לאחר האירוע האלים, פנה עו"ד סבר אבו ג'מעה, בן המשפחה, למשטרה, ואמר שהוא מבקש לשלוח מספר עדים שימסרו עדויות נגד משפחת אבו עבד, אלא שהם לא יכולים לצאת מרהט בלי ליווי, עקב החשש לנקמת דם. ברי עם זאת, כי לא היה מקום להמתין שלושה ימים עד למסירת גרסה במשטרה, ועולה חשש כבד כי העדים נדברו ביניהם לפני מסירת הגרסאות, ומכאן, חשש לשיבוש החקירה, ופגיעה במהימנות העדים.

זאת ועוד, גרסתו של הנער מוחמד אבו ג'מעה לא התקבלה על ידי החוקרים, כבר במהלך חקירתו, ונראית על פניה תמוהה ביותר. אמנם, בשלב זה של ההליך, לא נבדקת מהימנות העדים. עם זאת, גם החוקרים לא האמינו לגרסה שמסר, עימתו אותו שוב ושוב עם הסתירות, ולא קיבלו תשובות מניחות את הדעת.

כך למשל, העד נשאל אודות בריחתו של המשיב מהמקום לאחר הירי, והשיב, כי לא ראה משהו מיוחד, וזאת למרות שהמשיב נכה ומסתייע בקביים. גם לאחר שעומת עם עובדה זו, לא שינה תשובתו. על דעת החוקרים גם לא התקבלה הסיטואציה המתוארת על ידי מחמד, לפיה המשיב אחז בידו האחת את הרובה, וכיוון את ידו של היורה האחר לירות לעבר מוחמד, והם שאלו אותו, מדוע לא ירה בו בעצמו. העד ענה, כי המשיב היה עסוק בירי לעבר הבית של המנוחה. אלא שאז עלתה השאלה כיצד זה ירה המשיב לביתה של המנוחה באמצעות הרובה (הדורש להחזיקו בשתי ידיים), ויכול היה באותו זמן עם ידו השניה לכוון את נשקו של האחר, והשיב שבאותו רגע לא ירה, בסתירה לתשובתו הקודמת. העד גם תאר את המשיב כבן 30-40, למרות שהוא כבן חמישים. בגרסתו של העד נפלו סתירות נוספות רבות, אשר כאמור לא היתה עליהן תשובה מניחה את הדעת.

בנוסף, בתיק ראיות אחרות, של בני משפחת המנוחה, אשר טוענים כי ראו את המשיב יורה, אבל ממקום אחר (הודעת נעים אבו ג'אמע).

זאת ועוד, ידוע כי אביה של המנוחה נצפה, על פי גרסאות עדים אחרים, כשהוא משתתף באירועים האלימים, ואוחז בנשק, והוא גם שמר על זכות השתיקה כל אימת שנשאל בעניין זה.

גם לעניין סוג הנשק שאחז המשיב, לא ניתנה גרסה אחידה. בעוד איברהים טוען כי לא ראה באיזה נשק מדובר, טוען מחמד כי היה זה רובה ארוך. אם אכן היה זה רובה ארוך, חזקה על איברהים שהיה רואה זאת.

טענות אחרות שהעלה ב"כ המשיב, כמו למשל, כיוון הקליע שחדר לראשה של המנוחה, שאינו מתאים למיקום היורים, או העובדה שאין מהמטבח שדה ראיה לקרוואנים שנשרפו, ולכן לא היתה לאיברהים סיבה לרוץ לשם, או גרסאות סותרות של עדים אחרים, שהמטבח בחרה שלא לקבל, וגם העובדה שלא נמצאו על ידיו של המשיב שרידי ירי, אין מקומן בהליך זה, ויש לברר בהליך העיקרי.

לסיכום, הגם שבתיק ראיות לכאורה, לטעמי עוצמתן נפגמה עקב כל המתואר לעיל.

אשר על כן, אני סבורה, כי יש לבחון שחרורו של המשיב לחלופה הולמת, אשר תביא בחשבון את החולשה הראייתית שצוינה לעיל.

אשר על כן, אני מורה לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

נדחה לקבלת תסקיר והמשך דיון לתאריך 20.09.2015 שעה 09:30, בפני כבוד השופט אבו טהה.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

עותק ההחלטה יישלח לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ב אלול תשע"ה, 27/08/2015 במעמד הנוכחים.

טלי חיימוביץ , שופטת